

момент Bulkestate пропонує два краудфандінгових інструменту: спільні інвестиції і спільна покупка нерухомості. На сьогодні за допомогою цієї платформи реалізовано кілька проектів з купівлі-продажу та реновації житлових будинків.

Цілком ймовірно, що в найближчі роки ми побачимо появу перших українських краудфандінгових майданчиків, що спеціалізуються на нерухомості. Однак про серйозний вплив подібних проектів на ринок нерухомості України говорити поки рано. Адже навіть у разі появи таких майданчиків знадобиться кілька років, щоб даний метод інвестування став популярним серед українців і привернув приватних інвесторів. Щоб мінімізувати ризики, їм доведеться навчитися адекватно оцінювати ринкову ситуацію, якість будівельних проектів (наявність у девелоперів кредитного навантаження, локацію будівництва, інші ризики) та ін. Однак навіть такий аналіз не гарантує на 100% позитивний результат інвестування. Іншими словами, перш ніж стати альтернативою традиційним ринкам капіталу, краудфандінг повинен позитивно зарекомендувати себе як надійний і безпечний спосіб інвестування [2].

Безумовно, даний напрямок є досить перспективним, і ринок колективних інвестицій може бути повноцінно сформований в Україні через 5-10 років. Однак для цього необхідні сумлінні гравці, які зможуть довести надійність подібного формату вкладень потенціальному інвесторам, стабільний розвиток ринку і можливість контролю проектів з боку вкладників.

Список використаних джерел:

1. Что такое краудфандинг недвижимости? История появления, преимущества и недостатки подобного метода финансирования. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://minfin.com.ua/blogs/manny34/114612/>.
3. Сергій Пішковцій. Краудфандінг: як зібрати кошти на реалізацію своєї ідеї. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://web.archive.org/web/20161124065615/http://inspired.com.ua:80/ideas/crowdfunding/>.

ЕКОЛОГО-МІСТОБУДІВНА РЕНОВАЦІЯ ПРОМИСЛОВИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМОК СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТ

Є. Ю. ГНАТЧЕНКО, канд. екон. наук, доц.

Ю. І. ГАЙКО, канд. техн. наук, доц.

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова,

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

gnatchenko.evgenia@gmail.com

В умовах сталого розвитку урбанізованих територій міські райони з переважанням промислової забудови визначають напрямки подальшого

розвитку міста в цілому і тому потребують розробки науково обґрунтованої концепції їх реновації та містобудівного розвитку.

Головною метою еколого-містобудівної реновації територій промислових підприємств є їх екологічна, соціально-економічна і функціональна адаптація до потреб і вимог сучасного міста, підвищення композиційної і функціональної ролі в структурі міського середовища.

Критеріями вибору промислових територій для еколого-містобудівної реновації є: розташування в структурі міста; площа санітарно-захисних зон; економічна ефективність підприємства; клас шкідливості промислового підприємства.

Тому насамперед реновації підлягають підприємства, розташовані серед житлової забудови, в історичному центрі міста, зі шкідливим впливом на довкілля і забезпечені транспортною та інженерною інфраструктурою, а також підприємства, що заважають екологічному удосконаленню чи реконструкції інших районів міста і покращенню планувальної організації всієї міської структури.

В процесі реновації промислових підприємств здійснюються інноваційні заходи по екологічній реабілітації територій, а саме – санації та рекультивації промислових територій, що потрапили в зону забруднення, за допомогою повернення ландшафту в початковий або близький до нього стан. Це здійснюється за рахунок відтворення вихідних природних компонентів середовища (грунту, рельєфу, рослинності, води).

Санація території – комплекс заходів, спрямованих на ліквідацію наслідків забруднень компонентів природного середовища в результаті господарської діяльності людини. План санації є основою практичної реалізації робіт з реновації та підлягає затвердженню відповідальними відомствами.

Метою розробки плану є вибір оптимального з екологічної та економічної точки зору варіанту концепції санації, при якому враховують можливість комбінування різних методів або технологій санації.

Вибір відповідних технологій, процесів санації проводиться з урахуванням специфіки забруднювача, шляхів міграції, фактичних умов майданчика тощо. Існуючі методи зменшення і ліквідації ризиків від хімічного забруднення поділяються на три групи, з яких саме до санації належать групи методів деконтамінації та локалізації (закріплення).

Рекультивація земель – комплекс робіт, спрямованих на відновлення продуктивності та народногосподарської цінності порушених земель, а також на поліпшення умов навколишнього середовища відповідно до інтересів суспільства. Рекультивація порушених територій повинна здійснюватись у два послідовних етапи: технічний і біологічний. Містобудівне використання рекультивованих територій передбачає розміщення об'єктів житлового та громадського будівництва, ландшафтно-рекреаційних зон, водних і туристичних об'єктів. Таким чином, в процесі реновації промислових територій міста вирішуються такі основні екологічні і містобудівні задачі: покращення санітарно-гігієнічних умов території; відновлення екосистем, удосконалення

архітектурно-планувальної організації території; покращення експлуатаційних і господарських характеристик території.

СТРАТЕГІЧНІ ІМПЕРАТИВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ПЕРЕРОБКИ ВІДХОДІВ ТА ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ

О. М. МАЦЕНКО, канд. екон. наук, доц.
Є. В. ХІЛЬКО, аспірант
А. В. КОВАЛЬОВА, аспірант
Сумський державний університет
40007 Україна, м. Суми, вул. Римського-Корсакова 2
amatsenko@econ.sumdu.edu.ua

Основи сучасного успішного управління відходами в країнах ЄС були закладені на початку 70-х років ХХ століття з метою гармонізації сфери поводження з відходами та запобігання нераціональному використанню природно-ресурсного потенціалу в ринкових умовах. Сьогодні управління відходами в країнах ЄС є невід'ємною частиною загальнодержавної та екологічної політики та відрізняється цілеспрямованістю і послідовністю. Управління відходами в європейських країнах включає інтегрований підхід з метою забезпечення максимальної безпеки для довкілля при поводженні з відходами та вилучення при цьому найбільшої економічної вигоди з різних складових частин відходів. При всіх інтегрованих підходах використовується комбінація різних методів і технологій обробки і використання відходів.

Наприкінці ХХ століття в більшості розвинених країн світу всі зусилля у сфері управління побутовими відходами були спрямовані на їх спалювання та захоронення. Вважалося, що метод спалювання є більш економічно вигідним порівняно з переробкою, оскільки дозволяє його розглядати як джерело отримання енергії. Наприклад, в Німеччині, Швейцарії та Австрії 97 % відходів переробляється методом спалювання при великих температурах.

Стратегія запобігання утворенню відходів і переробки відходів була прийнята Єврокомісією в 2005 році. Ця стратегія відображає основні цілі політики ЄС в галузі поводження з відходами, які передбачають: зниження обсягів утворення відходів за рахунок запобігання їх утворення в технологічному процесі виробництва продукції; використання відходів у виробничих процесах; виділення із загального потоку відходів окремих фракцій для подальшого їх використання в якості вторинних матеріальних і енергетичних ресурсів; зведення до мінімуму відходів, що розміщуються на полігонах; уніфікацію методів поводження з відходами на основі використання технологічного прогресу.

Розглядаючи схему пріоритетів поводження з відходами в Україні та країнах ЄС то маємо таку структуру яка показує, що основна задача для Європейських країн це максимально можливе зменшення стихійних звалищ, і